

שבעת ימים פרק ראשון יומא

י.א.

עין משפט נר מצוה

צ"ה א ב מיי פ"ה מ"ה
 צ"ה א ב מיי פ"ה מ"ה
 צ"ה א ב מיי פ"ה מ"ה
 צ"ה א ב מיי פ"ה מ"ה
 צ"ה א ב מיי פ"ה מ"ה
 צ"ה א ב מיי פ"ה מ"ה
 צ"ה א ב מיי פ"ה מ"ה
 צ"ה א ב מיי פ"ה מ"ה
 צ"ה א ב מיי פ"ה מ"ה
 צ"ה א ב מיי פ"ה מ"ה
 צ"ה א ב מיי פ"ה מ"ה

ששם מדיחין (קדשי) קדשים. הא דלמרינן לעיל (דף טו.) לשלמותהו היו צעורה להדיח עליהן הקדשים וכדכתיב צהדיא ציחוקאל (יג) י"ל דצבר קדשים מדיחין על השלמותהו אבל קרבי קדשים שיש בהו פרש ומאיסין מדיחין אותם בלשכת המדיחין:^א

לשכת בית הפרוה ו"א"ת מאי שנא דכי תנא להו צרישא נקט לשכת המלך ולשכת בית הפרוה ולשכת המדיחין וכי מפרש להו מפרש לשכת המדיחין והדר לשכת הפרוה וי"ל אי הוי מפרש לשכת בית הפרוה צרישא היכי ליתני ועל גגה היה כהן טובל כו' ואכתי לא קמיני היכי סליק להסח להכי תנא לשכת המדיחין צרישא ומשם היתה מצינה לגג בית הפרוה למנס ראימי צמסכת מדות (פ"ה מ"ה) ושם מפרש לשכת הפרוה צרישא כי סידרא דרישא וגם צמקלת ספרים שלנו יש כמו כן צכאל:^מ

גב' תנא ללמדו חפינה מוליכין אותו לבית צבטינס ששם הקטרת מנזי: לשכת פרהדרין. לישן שם: לשכת צבטינס. ללמוד חפינה: על גגה. היה בית העצילה מי מעיין היו באין לשם צרומה: מסיבה. צינן אבנים מעלות מנגלות וסוצבות צמקיף עמוד כמין עץ גלגל של גת: (ד) לגג בית הפרוה. לעלות לה לרך המסיבה: על גג הגולה. על שם צור שכרו עס ועלי גולה: אחורי ספיהן. ללשכת הגולה וללשכת הגוית: ורג על שלשון שוה. קירוי אחד לשלשמן: שער הדלקה שער הקרבן. לא ידעתי למה נקרא שם כן: שער המים. שבו מכניסין נלוזות של מים של ניסוך צחג כן מפרש צשקלים (פ"ו מ"ה): **ועשרה קדושין**. ידיו ורגליו מן הכיור: זו ציוס. ציוה"כ ולקמן (דף ג). יליף להו מנקראי וכולן בקדש כדמפרש: על גג בית פרוה. שהיתה צנויה צחוק עזרה מקודשת: חוק מוו. טבילה ראשונה שאינה צאה צשכיל יוה"כ שאף כל ימות השנה צינו צפ"ג (דף י): אין אדם נכנס לעזרה אפילו טהור עד שיצטוב אצל טבילה הצלוחית מתמתת יוה"כ צעינן נמקוס קדוש דהכי כתיב צבו ורחץ את צשרו צמים צמקוס קדוש (ויקרא טו):

(א) מדות פ"ה מ"ג ע"ט,
 (ב) נמנות כא' וע"ט
 (ג) צמקוס א' מלמד כו. מדות
 פ"ה מ"ד ד' נמנות ה':
 מדו פ"ה מ"ה' ה' נקמן
 ל' לא. על. וזכיתו ע"ט:
 (ו) [לעיל יד:]; (ז) קדושין
 כג' מדות לה: (ח) צ"ל
 קרבנותיו ועי"ף] (ט) צ"ל
 קרבין. ע"י מו"ט ד"ה
 לשכת המדיחין.

הגהות הב"ח

(א) גב' שני לו שער
 (ב) הקרבן) מו"ט וי"ד
 ס"ה הבכורות: (ג) שם
 צשקלים שער ילין רומיין
 אכסרה היה: (ד) שם
 ולוים ממלטה (ש"פ)
 ממה היול) מ"מ וי"ד
 ס"ה ופתח היה לא שם
 לחיל: (ז) רש"י ד"ה
 עולה לגג בית הפרוה:
 (ח) ד"ה דאי לא מתנא
 הכי אלא לא צעינן
 לטטרותיה:

תוס' ישנים

לשכת הפרוה ששם
 מולחין עורות קדשים.
 היינו לשכת המלך השנייה
 (בתיבת) [בקהל] רבה
 [נמנות כא' ח] בלשכת
 מקומות המלך נמוה
 בלשכת המלך ועל גבי כנסת
 כו' ואין לו לשכת המלך
 (ואילו) [דכ"ה] עומתין בו
 מלה לכל צרי שטורה. רישו
 אריה בצפון דרתינן. רישו
 צשכרות. צדרוס גרסינן
 צמייחא גבי לשכת המלך
 ופירוה ומדיחין. ונחלת
 גרסינן צמייחא לשכת
 הגולה כו'. וכן מוכח
 סוריא דכשכין קדשאו איל
 לדתו ועביל וימין. אלמא
 שער המים היה על צד הכסו
 וכו'. ונמנות (פ"ה מ"ג)
 גרס איפסא. וזו הגירסה
 נראה לרבינו עקיב.
 שער הדיק. יס לפרש
 שרץ עס היו מציילין אס
 למערכה. שער הקרבן.
 שמה דרך עס היו מציילין
 קרבנות. צבדדי פניא מוין
 ע"ארהו. שטכור דרחתאו
 טימלתו וכתיב עקובא.
 דאי ע"ה הני כהני שלוחו
 דידן ניהו. וא"ת שער
 צבדים קרב און צין הוהדר
 [כה] צ אצטעיל אן לן שומי
 דידן א' שומי דרחתמנא
 ניהו ולא איפשיט. ואמאי
 לא שפטיין ליה מהילין. וי"ל
 דלא יתח א' להיטתיה
 מדגרי אגורא. וכי הוי
 הונא פריץ צבכא מציעת וי'
 א' וצכותנו (פסו א') גבי
 ללמה מן האירוסין ע' לה
 אמרה שהיה יכול להסתיק מן
 מדגרי אמוראס.

מוסף רש"י

הני כהני. לעינן
 הקרבת קרבנותו, שלוחין
 דרהמנא ניהו. ולא
 שלוחין דרין, ופקא מינה
 למור הלא משהו. שהכין
 מומת לקריב קרבנותיו
 [שלושין כבא]. שלוחין
 דידין. דכעלי קרבן (ב"מ
 דה).

רבינו חננאל

תנא ללמדו חפינה. אמר
 רב פפא ב' לשכות היו
 לצדן גרול אחת
 לשכת פרהדרין אחת
 לשכת בית אבטינס אחת
 בצפון ואחת בדרום. אחת
 בצפון דהנן כסוף מדות
 שש לשכות היו בעזרה
 שלש בדרום לשכת המלך
 כו'. שלש בצפון לשכת
 העין לשכת הגולה לשכת
 הגוית. לשכת העין אמר ר'
 אליעזר בן יעקב שכחתי
 מה היתה משמשת. אבא
 שאול אמר לשכת כהן
 גדול היתה אחורי שתיחין
 וגם שלשתין שוה הנה
 אחת בצפון. ואחת בדרום
 רחנן כבודות פ' ראשון
 שבעה שפרים היו בעזרה
 ג' בצפון וג' בדרום
 ואחד במזרחו שבודים
 שער הדלק. שני לו שער
 הקרבן. שלישי לו שער
 הקים. ותניא חמש טבילות
 ועשרה קדושין טובל כהן
 גדול ולמקדש בו ביום
 וכולן בקדש אבית הפרוה
 חוץ מו שהיתה בחול
 על גבי שער המים וכצד
 לשכות היתה. נתברר כי
 שתי לשכות היו לצדן
 גדול. לשכת פרהדרין
 שהיתה) דרכה שבעת
 הימים שהיו מפורשין
 אותו מביחו. ולשכת בית
 אבטינס שהיו מלמדין
 אותו שם חפינה. ולא
 נתברר לנו ביהדיא איזו היא
 בצפון ואיזו היא בדרום.
 אמרו לו איש כהן גדול
 (אני ואחא ושליח) [אני
 שלוחין בית דין ואחא
 שלוחינו כו'.
 (א' מ"ל"ל דר ב').
 הכי

נב' תנא ללמדו חפינה אמר רב פפא שתי לשכות היו לו לכ"ג אחת לשכת פרהדרין ואחת לשכת בית אבטינס אחת בצפון ואחת בדרום אחת בצפון דתנן (ב"מ) "א"ל לשכות היו המלך לשכת הפרוה לשכת המדיחין לשכת המלך ששם היו נותנין מלח לקרבן לשכת הפרוה ששם היו מולחין עורות קדשים ועל גגה היתה בית טבילה לכ"ג ביה"כ לשכת המדיחין שם היו מדיחין קרבי קדשים ומשם מסיבה עולה לגג בית הפרוה ג' שבצפון לשכת העין לשכת הגולה לשכת הגוית לשכת העין אמר ר' אליעזר בן יעקב שכחתי

מה היתה משמשת אבא שאול יאומר לשכת כ"ג היתה אחורי שתיחין וגם שלשתן שוה לשכת הגולה שם היה בור הגולה והגלגל נתון עליו ומשם מספיקין מים לכל העזרה לשכת הגוית ישם היה סנהדרין של ישראל יושבת ודנה את הכהנים ומי שנמצא בו פסול היה לובש שחורים ומתעטף שחורים ויצא והלך לו ושלא נמצא בו פסול היה לובש לבנים ומתעטף לבנים ונכנס ומשמש עם אחיו הכהנים אחת בדרום דתנן (א) "שבעה שערים היו בעזרה ג' בצפון וג' בדרום ואחד במזרח שבו שער הדלקה שני לו שער (ב) הקרבן שלישי לו שער המים שבמזרח שער נקנור וישהי לשכות היו שם אחת בימינו ואחת בשמאלו אחת לשכת פנחס המלכיש ואחת לשכת עושי חביתין (ג) שבצפון ישער ניצוץ (ד) בנין אכסדרה היה ועלייה בנויה לו על גביו ושם כהנים שומרים מלמעלה ולוים מלמטה (ו) ושלפנים הימנו החיל שני לו שער הקרבן שלישי לו שער בית המוקד ותניא (ז) "חמש טבילות ועשרה קדושין טובל כ"ג ומקדש בו ביום וכולן בקודש [על גג] בית הפרוה חוץ מזו שהיתה בחול על גבי שער המים וכצד לשכתו היתה ולא ידענא אי לשכת פרהדרין בצפון ולשכת בית אבטינס בדרום או לשכת בית אבטינס בצפון ולשכת פרהדרין בדרום ומסתברא דלשכת פרהדרין בדרום הואי מאי טעמא מקדים קאי ומיסך את רגליו וטביל ואזיל לצפון וגמר חפינה ואתי לבית המקדש ועביד עבודה כולי יומא לבהדי פניא מדו עליה והדר אזיל לדרום וטביל וניח דאי אמרת לשכת פרהדרין בצפון מקדים קאי ומיסך רגליו ואזיל לדרום וטביל וגמר חפינה ואתי לבית המקדש ועביד עבודה כוליה יומא להדי פניא מדו עליה והדר אזיל לדרום וטביל ובעי מהדר ומיזיל לצפון ומינח ומי טרח מטרחינן ליה כולי האי אלמא לא מטרחינן ליה טפי דאי צדוקי הוא ליפרוש אי נמי שלא תזוז דעתו עליו דאי לא תימא הכי נעבדינהו לתרויהו בהדי הדדי אי נמי תסגי ליה בחדא: ואמרו לו אישי כהן גדול וכו': לימא תהוי תיובתא דרב הונא בריה דרב יהושע דאמר רב הונא בריה דרב יהושע הני כהני שלוחי דרחמנא ניהו דאי אמרת שלוחי דידן ניהו מי

צבית צבטינס אשר שם ואזיל לבית המקדש וכו': אלמא לא קושיא היא כלומר וכי לא טוב לך להטריחו מטרחינן ליה מדעת דאי צדוקי הוא ואינו ירח שמים לקבל עליו טורח המקדש ליפרוש מן הכהונה גדולה ולא יקבלנה מתמילה ועוז לנו שהרי הן משנין את עבודה כלקמן צשמעתין: אי"א אפילו אדם כשר הוא טוב לנו להטריחו כדי שלא תזוז דעתו עליו להתגאות צכרת כהונה: דאי לא תימא הכי. (ב) ללא צעינן לטטרותיה ליעבד שתי לכישיותו צבדי הדדי: לימא תיחיו. ממני דקמני אתה שלוחו מיתבתא דרב הונא כו': הני כהני. צהקרבת קרבנותיו (א) שלוחי דרחמנא ניהו ולא שלוחיהו ופקא מינה דאם הוא מורד הנאה ממנו מותר לו שיקריב עליו קרבנותיו דכתנן צבדרים (דף לה:):

ללמוד חפינה ואתי לבית המקדש ועביד עבודה כוליה יומא כדתנן (לעיל דף י). כל צצעת המים הוא זורק את הדס וכו': לנכדי פניא מדו עליה. דלמרינן צריש פירקין: ואזיל לדרום וטנל. על שער המים כר"ע דלמנ (עס) טהור שנפל עליו הזאה עטמלתו: וגיית. הולך ושוכן בלשכת פרהדרין אשר אלל בית העצילה: דאי אמרת לשכת פרהדרין. שהוא יפן צה הויא צצפון ורחוקה מצית העצילה הטורחנתו ולהעמל הזה: מקדים קאי ומיסך רגליו. כדרך כל המשכמיין: ואזיל לדרום. לשער המים: וטנל וגמר חפינה. התס

(א) מ"ל"ל דר ב').
הכי